

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2015. június 11.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Mezőgazdaság — Közös piacszerzés — Cukor — Raktározási költségek visszatérítése — 1998/78/EGK rendelet — 14. cikk, (3) bekezdés — 2670/81/EGK rendelet — 2. cikk, (2) bekezdés — C cukor kivételének helyettesítése — Feltételek — A C cukor helyettesítő cukorral való tényleges helyettesítése — Csak az ugyanannak a tagállamnak a területén letelepedett gyártó által előállított cukorral való helyettesíthetőség — Az EUMSZ 34. cikkre és az EUMSZ 35. cikkre tekintettel való érvényesség”

A C-51/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Németország) a Bírósághoz 2014. február 4-én érkezett, 2014. január 17-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG**

és

a **Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, K. Jürimäe (előadó), J. Malenovský, M. Safjan és A. Prechal bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. január 7-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG képviseletében D. Ehle Rechtsanwalt,
- a Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung képviseletében W. Wolski és J. Jakubiec, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében P. Rossi és G. von Rintelen, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1988. június 13-i 1714/88/EGK bizottsági rendelettel (HL L 152., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 8. kötet, 70. o.) módosított, a cukor tárolási költségeinek kiegyenlítésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1978. augusztus 18-i 1998/78/EGK bizottsági rendelet (HL L 231., 5. o.; a továbbiakban: 1998/78 rendelet) 14. cikke (3) bekezdésének értelmezésére, valamint az 1988. december 14-i 3892/88/EGK bizottsági rendelettel (HL L 346., 29. o.) módosított, a kvótán felüli cukortermelésre vonatkozó részletes végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 1981. szeptember 14-i 2670/81/EGK bizottsági rendelet (HL L 262., 14. o.; a továbbiakban: 2670/81 rendelet) 2. cikke (2) bekezdésének értelmezésére és érvényességére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG (a továbbiakban: Pfeifer & Langen) és a Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (szövetségi mezőgazdasági és élelmezésügyi hivatal, a továbbiakban: BLE) között a Pfeifer & Langen által az Európai Unió pénzügyi érdekeinek sérelmével állítólagosan jogellenesen kapott visszatérített raktározási költségek visszakövetelése tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az 1785/81/EGK rendelet

- 3 Az 1989. április 18-i 1069/89/EGK tanácsi rendelettel (HL L 114., 1. o.) módosított, a cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 1981. június 30-i 1785/81/EGK tanácsi rendelet (HL L 177., 4. o.; a továbbiakban: alaprendelet) harmadik, tizenegyedik és tizenötödik preambulumbekkezdése az alábbiak szerint rendelkezett:

„[...] az [Unió] cukorrépa- és cukornád-termelői foglalkoztatottságának és életszínvonalának további garantálása érdekében stabilizálni kell a cukorpiacot [...];

[...]

[...] azok az okok, amelyek a[z Uniót] eddig – a cukor [...] esetében – termelési kvótarendszer elfogadására ösztönözték, továbbra is érvényesek; [...] a szóban forgó rendszert azonban egyrészt a legújabb termelési fejlesztések figyelembevételéhez igazították, másrészt hogy így a[z Unió] számára olyan eszközöket biztosítsanak, amelyek méltányosan, de hatékonyan gondoskodnak arról, hogy maguk a termelők állják teljes mértékben a[z Unió] fogyasztáson túli termelési többleteinek értékesítési költségeit; [...]

[...]

[...] a termelési kvóták vállalkozások számára történő kijelölése biztosítja azt, hogy a termelőknek a közösségi árakat kifizessék, és hogy termelésüknek legyen felvevő piaca, a kvóták átruházásakor minden érdekelt fél, különösen a cukorrépa- és cukornád-termelők érdekeit figyelembe kell venni;

[...]”

4 Az alaprendelet 8. cikkének (1) és (2) bekezdése előírta:

„(1) A jelen cikk feltételei mellett a raktározási költségekre alkalmazott, átalány-visszatérítésből és annak illetékfizetés révén történő finanszírozásából álló ellentételezési rendszer kerül bevezetésre.

[...]

(2) A tárolási költségek:

– fehér cukor,

[...]

A[z Unióban] betakarított cukorrépából vagy cukornádból készült termékeket a tagállamok átalány alapon térítik vissza.

[...]” [nem hivatalos fordítás]

5 Az alaprendelet 24. cikke mindegyik gazdasági évre, az adott év július 1-jétől a következő év június 30-ig rögzíti az „A cukor” és a „B cukor” alapmennyiségét, amelyet valamennyi tagállamnak el kell osztania a területén honos cukortermelő vállalkozások (a továbbiakban: gyártók) között. Így mindegyik gazdasági évben A és B kvótákat határoznak meg a gyártók számára. Az A és B kvótán felül termelt cukrot „C cukornak” nevezik.

6 E rendelet 26. cikke értelmében:

„(1) [...] a 27. cikk szerint át nem vitt C cukrot [...] a belső piac[on] nem lehet értékesíteni, és az[t] az adott gazdasági év végét követő január 1-je előtt, további feldolgozás nélkül, exportálni kell.

[8. cikk nem alkalmazható] e cukorra [...].”

[...]

(3) E cikk részletes alkalmazási szabályai a 41. cikkben leírt eljárás szerint kerülnek elfogadásra.

[...]

Az 1998/78 rendelet

7 Az 1998/78 rendelet megállapítja az alaprendelet 8. cikke által bevezetett, a cukor tárolási költségeinek kiegyenlítési rendszerére vonatkozó részletes szabályokat.

8 E rendelet 14. cikkének (3) bekezdése előírja:

„Amennyiben egy adott C cukormennyiséget kiviteli célból azonos mennyiségű A vagy B cukorral helyettesítik, akkor a visszatérítés szempontjából ezt a C cukormennyiséget a kiviteli vámalakiságok elvégzésének napjától A cukormennyiségnek kell tekinteni.”

A 2670/81 rendelet

9 Az alaprendelet 26. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott 2670/81 rendelet meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a C cukor exportáltnak tekintendő.

10 A 2670/81 rendelet ötödik preambulumbekzdése a következésképpen szólt:

„[...] mivel a gyártó számára engedélyezni kell a nem általa előállított cukor [...] kivitelét; [...] ebben az esetben gondoskodni kell egy átalányösszeg megfizetéséről, mely minden esetben az ilyen helyettesítésből származó bármilyen előny kompenzációjának tekinthető;

[...]”

11 E rendelet 2. cikkének (2) bekezdése így rendelkezett:

„[A C cukor kivitelére vonatkozó] igazolást az alábbiak benyújtásával kell alátámasztani:

- a) az (1) bekezdésben említett illetékes tagállami hivatal által a gyártónak [...] kiadott kiviteli engedély;
- b) a [...] vámbiztosíték alóli mentesítéshez szükséges dokumentumok;
- c) a gyártó nyilatkozata arról, hogy a C cukrot [...] saját maga állította elő.

[...]

A kivitel céljából azonban a szóban forgó gyártó helyettesítheti a C cukrot [a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) 1701 vámtarifaszám alá tartozó] feldolgozás nélküli más fehér cukorral vagy a C izoglükózt más izoglükózzal, amelyet valamely másik, ugyanazon tagállam területén letelepedett gyártó állított elő. Ebben az esetben a helyettesítést végző gyártó köteles [...] 100 kilogrammonként 1,25 [eurót] fizetni.

[...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 12 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a Pfeifer & Langen cukorgyártó az alaprendelet 8. cikkének (2) bekezdése szerint a raktározási költségek visszatérítésében részesült fehér cukornak a cukor piacának közös szervezése (a továbbiakban: cukor KPSZ) keretében történő betárolása vonatkozásában az 1987/1988–1996/1997-es gazdasági években.
- 13 1997 és 2003 között a Pfeifer & Langen a fent hivatkozott gazdasági évek vonatkozásában a fehér cukor raktározási költségeinek visszatérítésére vonatkozó csalás miatt vizsgálat tárgyát képezte. Ennek keretében többek között felróták terhére, hogy az 1990/1991-es gazdasági évben, a termelési kvótákon felül előállított, ebben az esetben „C cukor”-nak minősített cukormennyiséget jelentett be visszatérítésre jogosult cukorként.
- 14 E tekintetben a Pfeifer & Langen előadta, hogy az 1990/91-es gazdasági évben, hasonló esetben vagy „A cukornak”, vagy „B cukornak” nevezett, Franciaországban termelt kvóta-cukormennyiséget vásárolt. E cukrot e tagállamból a Pfeifer & Langen Németországban található egyik üzemének területén helyezték el, ahol kvótacukorként könyvelték el. Mindazonáltal ugyanezen cukrot nem raktározták e társaság tárolóiba, hanem új fuvarokmányokkal látták el, és Antwerpen (Belgium) kikötőjébe szállították az Unión kívülre C cukorként történő kivitele céljából. A Pfeifer & Langen ezt követően azonos mennyiségű, többletként termelt C cukrot (a továbbiakban: a szóban forgó C cukor) jelentett be kvótacukorként termelt cukorként, amely vonatkozásában kérte a raktározási költségek visszatérítését.

- 15 2003. január 30-i határozatával a BLE a raktározási költségek visszatérítésére hatáskörrel rendelkező hatóságként részlegesen hatályon kívül helyezte a raktározási költségek Pfeifer & Langen részére 1990 júliusától 1991 júniusáig történő visszatérítéséről szóló határozatokat, és visszakövetelte a visszatérített költségeket. A Pfeifer & Langen panaszt nyújtott be e határozat ellen.
- 16 2006. október 4-i határozatával a BLE elutasította a Pfeifer & Langen panaszát, a szóban forgó C cukorra vonatkozó részében.
- 17 2006. november 7-én a Pfeifer & Langen keresetet indított a BLE ez utóbbi határozatával szemben a Verwaltungsgericht Köln (kölni közigazgatási bíróság) előtt. Keresetében e társaság úgy érvel többek között, hogy kiviteli célból rendszeresen helyettesítette a szóban forgó C cukrot Franciaországból származó azonos mennyiségű kvótacukorral, így az 1998/78 rendelet 14. cikkének (3) bekezdése szerint e C cukor tekintetében visszatéríthetők voltak a raktározási költségek.
- 18 2009. november 25-i ítéletében a Verwaltungsgericht Köln elutasította a Pfeifer & Langen kérelmét e társaság által teljesített cukorhelyettesítési ügylet vonatkozásában. E tekintetben az említett bíróság megállapította, hogy e helyettesítés nem volt összeegyeztethető a 2670/81 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével, amely előírja, hogy a helyettesítő cukornak egy ugyanabban a tagállamban letelepedett gyártótól kell származnia.
- 19 A Pfeifer & Langen által ezen ítélettel szemben benyújtott fellebbezést elbíráló, kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint az előtte folyamatban lévő eljárás kimenetele azon kérdéstől függ, hogy lehetséges-e a C cukor kiviteli célból, a különböző tagállamokban letelepedett gyártók között történő helyettesítése, ami szükségessé teszi annak megállapítását, hogy mely rendelkezés – az 1998/78 rendelet 14. cikkének (3) bekezdése vagy a 2670/81 rendelet 2. cikkének (2) bekezdése – alkalmazandó az alapügyben szereplő körülményekre. Ugyanis, bár a rendelkezések mindegyike a C cukor helyettesítésére vonatkozik, az 1998/78 rendelet 14. cikkének (3) bekezdése nem ír elő különös feltételt, míg az 2670/81 rendelet 2. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a helyettesítő cukrot ugyanannak a tagállamnak területén letelepedett gyártó állítsa elő.
- 20 Egyébiránt a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint pontosítani kell, hogy e rendelkezések előírják-e, hogy az eredeti C cukormennyiség és a helyettesítő cukor mennyisége fizikailag helyettesítse egymást, vagy elegendő, hogy az említett mennyiségek számtanilag helyettesítik egymást. Végül, ha a 2670/81 rendelet 2. cikkének (2) bekezdését kell alkalmazni az alapügyben, a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy a helyettesítésnek az ugyanazon tagállamban letelepedett gyártókra történő korlátozása nem minősül-e az áruk Unióban történő szabad mozgása korlátozásának.
- 21 Ilyen körülmények között az Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (észak-rajna-vesztfáliai legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Kimerítően szabályozza-e az 1998/78/EGK rendelet 14. cikkének (3) bekezdése a raktározási költségek kompenzációja tekintetében a cukorhelyettesítést, és e rendelkezés alapján nem feltétel, hogy a helyettesítő cukrot ugyanannak a tagállamnak a területén letelepedett másik gyártó állítsa elő?
 - 2) Igenlő válasz esetén: a raktározási költségek visszatérítésének feltételül szabja-e az 1998/78/EGK rendelet 14. cikkének (3) bekezdése, hogy a helyettesítendő C cukrot a cukortermelőnél »ténylegesen pótolják«?
 - 3) Amennyiben a 2670/81/EGK rendelet 2. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó a cukorhelyettesítés esetére: a raktározási költségek visszatérítésének feltételül szabja-e a 2670/81/EGK rendelet 2. cikkének (2) bekezdése, hogy a helyettesítendő C cukrot a cukortermelőnél »ténylegesen helyettesítsék«?

- 4) Másodlagosan: érvényes-e a 2670/81/EGK rendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerinti rendelkezés annyiban, amennyiben az megköveteli, hogy a helyettesítő cukrot »ugyanannak a tagállamnak a területén letelepedett másik gyártó állít[sa] elő«?»

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes észrevételek

- 22 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a cukor KPSZ keretében az alaprendelet nemzeti kvótarendszert ír elő az uniós cukortermelés vonatkozásában. E rendelet 24. cikke szerint a tagállamok a számukra kiosztott alapmennyiségek tiszteletben tartása mellett egy A kvótát és egy B kvótát határoznak meg a területükön lévő minden egyes cukorgyártó számára. Az e kvóták keretében termelt cukor forgalomba hozható az Unióban, és különböző termeléstámogatási intézkedésekben részesül.
- 23 Ezzel szemben az egyes gyártóknak kiosztott kvótán felül termelt cukrot, azaz a C cukrot, nem lehet értékesíteni belső piacon. Az alaprendelet 26. cikke szerint e cukrot főszabály szerint feldolgozás nélkül exportálni kell az Unión kívülre az adott gazdasági év végét követő január 1-je előtt.
- 24 Amint az a 2670/81 rendelet 1. és 2. cikkéből kitűnik, minden gyártó főszabály szerint exportálni köteles a termeléséből származó C cukrot. Mindazonáltal, amint azt e rendelet ötödik preambulumbekzdése kiemeli, az uniós jogalkotó megfelelőnek tartotta, hogy e szóban forgó gyártók számára engedélyezzék adott esetben olyan cukor kivitelét, amelyet nem maguk állítottak elő.
- 25 Ennek érdekében az említett rendelet 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdése olyan mechanizmust ír elő, amely lehetővé teszi a gyártó számára, hogy az exportálandó C cukormennyiséget kivitel céljából helyettesítse azonos mennyiségű olyan kvótacukorral, amelyet valamely másik, ugyanazon tagállam területén letelepedett gyártó állított elő. E rendelkezésből kitűnik tehát, hogy számtani cserével az eredetileg a C cukor kategóriába tartozó helyettesített cukor kvótacukor jogállást kap, és azt a gyártó szabadon forgalomba bocsájthatja a belső piacon, míg az eredetileg kvótacukorként termelt helyettesítő cukor C cukorként kivitelre kerül.
- 26 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 8. cikkének (1) és (2) bekezdése a cukor tárolási költségeinek kiegyenlítésére vonatkozó rendszert hozott létre, amely szerint a tagállamok kötelesek átalányösszegben visszatéríteni gyártóknak e tárolás őket terhelő költségeit. Az említett rendelet 26. cikke (1) bekezdésének második albekezdése szerint kizárólag az A és B kvóta keretében termelt cukor tárolási költségei téríthetők vissza, a C cukor tárolási költségeinek kivételével.
- 27 A kérdést előterjesztő bíróság kérdéseire ezen előzetes megfontolások fényében kell választ adni.

Az első és a negyedik előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéstről

- 28 Az együttesen vizsgálendő első és negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 1998/78 rendeletnek a 2670/81 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével együttesen értelmezett 14. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben, amikor valamely gyártó bizonyos mennyiségű C cukrot kiviteli célból helyettesíteni kíván azonos mennyiségű, más gyártó által termelt kvótacukorral, figyelembe kell venni az előbbi rendelkezésben előírt feltételeket a raktározási költségek visszatérítése keretében, másrészt pedig hogy ugyanezen rendelkezés érvényes-e az uniós jogra tekintettel, annyiban amennyiben megköveteli, hogy a helyettesítő cukrot ugyanannak a tagállamnak a területén letelepedett másik gyártó állítsa elő.

- 29 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az 1998/78 rendelet 14. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy amennyiben egy adott C cukormennyiséget kiviteli célból azonos mennyiségű A vagy B cukorral helyettesítik, akkor a visszatérítés szempontjából ezt a C cukormennyiséget a kiviteli vámalakiságok elvégzésének napjától A cukormennyiségnek kell tekinteni.
- 30 Megfogalmazására tekintettel meg kell állapítani, hogy e rendelkezés azon időpont megállapítására korlátozódik, amelytől valamely, rendszeresen kvótacukorral helyettesített C cukormennyiséget a raktározási költségek visszatérítésének kiszámítása céljából az említett visszatérítésre jogosult cukornak kell tekinteni.
- 31 Az olyan helyzetet illetően, mint amilyen az alapügyben szerepel, amikor valamely gyártó valamely C cukormennyiséget kiviteli célból azonos mennyiségű, más gyártó által termelt kvótacukorral kíván helyettesíteni, figyelembe kell venni a 2670/81 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében szereplő feltételeket is.
- 32 E tekintetben az utóbbi rendelkezés megfogalmazásából kitűnik, hogy az három feltételt ír elő az ilyen helyettesítés szabályszerűségéhez. Először is a helyettesítő cukor a 2658/87 rendelet I. mellékletében szereplő Kombinált Nomenklátúra 1701 vámtarifaszáma alá tartozik, másodsor e cukrot ugyanannak a tagállamnak a területén letelepedett gyártó állította elő, harmadszor pedig a helyettesítést végző gyártó köteles 100 kilogramm helyettesített cukronként 1,25 eurót fizetni.
- 33 A kérdést előterjesztő bíróság mindazonáltal megállapítja, hogy a 2670/81 rendelet eredeti változata 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdése szövegének német változatából nem vonható le bizonyosan, hogy e rendelkezés előírja, hogy a helyettesítő A cukrot ugyanannak a tagállamnak a területén letelepedett másik gyártó állítsa elő. Mivel ugyanis az említett változatban a „előállít” ige egyes számban szerepel, a kizárólag szó szerinti értelmezés arra vezetne, hogy a feltétel, amely szerint a helyettesítő terméket ugyanannak a tagállamnak a területén letelepedett gyártónak kell előállítani, csak a C izoglükóz helyettesítésére vonatkozik.
- 34 E kérdésben elegendő emlékeztetni arra, hogy az uniós jogi rendelkezések egységes alkalmazásának, és ebből következően egységes értelmezésének szükségessége kizárja azt, hogy egy rendelkezés szövegét kétség esetén egyik változatának alapulvételével elszigetelten vizsgálják, és éppen azt követeli meg, hogy a más hivatalos nyelveken elfogadott változatok fényében értelmezzék és alkalmazzák azt (lásd különösen: Stauder-ítélet, 29/69, EU:C:1969:57, 3. pont; Moxsel Import und Export ítélet, 55/87, EU:C:1988:377, 15. pont; EMU Tabac és társai ítélet, C-296/95, EU:C:1998:152, 36. pont; Profisa-ítélet, C-63/06, EU:C:2007:233, 13. pont).
- 35 Márpedig a 2670/81 rendelet 2. cikke (2) bekezdése második albekezdése eredeti német nyelvű változata szövegének esetleges kétértelműsége ellenére e rendelkezés szövegének más hivatalos nyelvű változatából, és többek között a francia, a görög, az olasz és a holland nyelvű változatából, kifejezetten kitűnik, hogy az uniós jogalkotó a C cukor kiviteli célból történő helyettesítésének feltételeként előírta, hogy a helyettesítő cukrot ugyanannak a tagállamnak a területén letelepedett más gyártó állítsa elő. Ráadásul e feltétel világosan kitűnik e rendeletnek az alapügyben szereplő tényállás időpontjában hatályos német nyelvű szövegéből is, és különösen a „die von einem anderen auf dem Hoheitsgebiet desselben Mitgliedstaats ansässigen Hersteller erzeugt worden sind” megfogalmazásból.
- 36 Végül, amennyiben a 2670/81 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdése előírja, hogy a helyettesítő cukrot ugyanannak a tagállamnak a területén letelepedett más gyártó állítsa elő, a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy e rendelkezés érvényes-e az uniós jogra, és különösen az áruk szabad mozgására vonatkozó elsődleges jogszabályokra, azaz az EUMSZ 34. cikkekre és az EUMSZ 35. cikkekre tekintettel.

- 37 Nem vitatott, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 34. cikk és az EUMSZ 35. cikk szerinti mennyiségi korlátozások és az azokkal azonos hatású intézkedések tilalma nemcsak a nemzeti intézkedésekre vonatkozik, hanem az uniós intézmények által hozott intézkedésekre is (lásd ebben az értelemben: Denkavit Nederland ítélet, 15/83, EU:C:1984:183, 15. pont; Meyhui-ítélet, C-51/93, EU:C:1994:312, 11. pont; Kieffer és Thill ítélet, C-114/96, EU:C:1997:316, 27. pont; Alliance for Natural Health és társai ítélet, C-154/04 és C-155/04, EU:C:2005:449, 47. pont).
- 38 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy amennyiben a 2670/81 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdése szerinti azon feltétel, amely szerint a helyettesítő cukrot ugyanannak a tagállamnak a területén letelepedett gyártónak kell előállítania, az EUMSZ 34. cikk és az EUMSZ 35. cikk szerinti korlátozásnak minősül, az mindenestre igazolt, mivel az alaprendelet által bevezetett kvótarendszer szükséges velejárója.
- 39 Amint az az alaprendelet harmadik, tizedik és tizennegyedik preambulumbekzdéséből kitűnik, a kvótarendszer a cukor KPSZ egyik intézkedése, amelynek végső célja az uniós cukorpiac stabilizációja, és következésképpen az uniós termelők életszínvonala és foglalkoztatottsága tekintetében a szükséges garanciák fenntartásának biztosítása. Ennek keretében a termelési kvóták biztosítják a termelők számára a közösségi árakat és a termékeik értékesítését (lásd ebben az értelemben: Koninklijke Coöperatie Cosun kontra Bizottság ítélet, C-68/05 P, EU:C:2006:674, 59. és 62. pont; Isera & Scaldis Sugar és társai végzés, C-154/12, EU:C:2013:101, 46. pont).
- 40 E célból az uniós jogalkotó, amint arra a jelen ítélet 22. pontja emlékeztet, előírta az uniós cukortermelés tagállamok közötti megosztását. A tagállamok feladata tehát, hogy a számukra kiosztott alapmennyiségeket A és B kvóták meghatározása mellett szétosszák a területükön letelepedett gyártók között a cukortermelés egyenletes megosztása érdekében.
- 41 Márpedig a C cukor kiviteli célból történő ilyen, a különböző nemzeti kvóták keretébe illő helyettesítése a különböző tagállamokban letelepedett gyártók között, megzavarhatja az alaprendelet által bevezetett termelési kvótarendszer szerkezetének jellegét. A C cukor kiviteli célból történő helyettesítésére irányuló olyan ügylet ugyanis, mint amilyen a jelen ítélet 25. pontjában leírásra került, a tényállását tekintve megegyezik a helyettesítő cukrot szállító gyártótól az e helyettesítést végrehajtó gyártó felé történő kvótaátadással. Ebből következik, különösen, hogy e két gyártó saját kvótája nem egyezik meg többé a vonatkozó tagállamaik által az alapmennyiséggel összhangban számukra eredetileg kiosztott kvótákkal.
- 42 Ennélfogva az olyan feltétel, mint amelyet a 2670/81 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében bevezet, nem ellentétes az EUMSZ 34. cikkben és az EUMSZ 35. cikkben előírt tilalmakkal.
- 43 A fenti megfontolásokra tekintettel azt kell válaszolni az első és a negyedik kérdésre, hogy az 1998/78 rendeletnek a 2670/81 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével együttesen értelmezett 14. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olyan helyzetet illetően, mint amilyen az alapügyben szerepel, amikor valamely gyártó valamely C cukormennyiséget kiviteli célból azonos mennyiségű, más gyártó által termelt kvótacukorral kíván helyettesíteni, a raktározási költségek visszatérítése keretében figyelembe kell venni az előbbi rendelkezésben szereplő feltételeket. E feltételek közé tartozik többek között azon követelmény, hogy a helyettesítő cukrot ugyanannak a tagállamnak a területén letelepedett gyártó állítsa elő. Az előterjesztett kérdések vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintheti ugyanezen rendelkezés érvényességét.

A második és a harmadik kérdéstről

- 44 Az együttesen vizsgálandó második és harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 1998/78 rendelet 14. cikkének (3) bekezdését és a 2670/81 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a C cukor kiviteli célból történő helyettesítésére irányuló ügylet szabályszerűségéhez előírják, hogy a gyártó ténylegesen helyettesítse az eredeti C cukormennyiséget a helyettesítő cukormennyiséggel.
- 45 Először is emlékeztetni kell arra, amint az a jelen ítélet 30. pontjában megállapításra került, hogy az 1998/78 rendelet 14. cikkének (3) bekezdése azon időpont megállapítására korlátozódik, amelytől valamely, rendszeresen kvótacukorral helyettesített C cukormennyiséget a raktározási költségek visszatérítésének kiszámítása céljából az említett visszatérítésre jogosult cukornak kell tekinteni. A C cukor kiviteli célból más gyártó által előállított kvótacukorral történő helyettesítésére irányuló ügylet szabályszerűségének feltételei ugyanis a 2670/81 rendelet 2. cikke (2) bekezdése második albekezdésének hatálya alá tartoznak.
- 46 Ami az utóbbi rendelkezést illeti, meg kell állapítani, hogy azon követelmény, amely szerint az eredeti C cukormennyiséget ténylegesen helyettesíteni kell a helyettesítő cukormennyiséggel, nem szerepel a szövegében előírt, a jelen ítélet 32. pontjában emlékeztetett feltételek között. Ennélfogva az említett rendelkezés nem ír elő ilyen tényleges helyettesítést.
- 47 E végkövetkeztetést támasztja alá az a tény, amint arra a Pfeifer & Langen, valamint a BLE az írásbeli észrevételében hivatkozik, hogy a fehér cukor homogén termék, így nincs megfigyelhető fizikai különbség egyrészt az eredeti C cukor, másrészt pedig a helyettesítő cukor között.
- 48 Egyébiránt a 2670/81 rendelet ötödik preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy a C cukor kiviteli célból történő helyettesítési mechanizmusa arra irányul, hogy lehetővé tegye a gyártó számára, hogy eleget tegyen C cukorkiviteli kötelezettségének olyan cukor kivitelével, amelyet nem maga állított elő. A helyettesített cukormennyiségek tényleges helyettesítésének megkövetelése ellentétes e céllal.
- 49 A fenti megfontolásokra tekintettel azt kell válaszolni a második és a harmadik kérdésre, hogy az 1998/78 rendelet 14. cikkének (3) bekezdését és a 2670/81 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a cukor kiviteli célból történő helyettesítésére irányuló ügylet szabályszerűségének feltételeként nem írják elő, hogy gyártó az eredeti C cukormennyiséget ténylegesen helyettesítse a helyettesítő cukormennyiséggel.

A költségekről

- 50 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Az 1988. június 13-i 1714/88/EGK bizottsági rendelettel módosított, a cukor tárolási költségeinek kiegyenlítésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1978. augusztus 18-i 1998/78/EGK bizottsági rendeletnek az 1988. december 14-i 3892/88/EGK bizottsági rendelettel módosított, a kvótán felüli cukortermelésre vonatkozó részletes végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 1981. szeptember 14-i 2670/81/EGK bizottsági rendelet 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével együttesen értelmezett 14. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olyan helyzetet illetően, mint amilyen az alapügyben szerepel, amikor valamely gyártó valamely C cukormennyiséget**

kiviteli célból azonos mennyiségű, más gyártó által termelt kvótacukorral kíván helyettesíteni, a raktározási költségek visszatérítése keretében figyelembe kell venni az előbbi rendelkezésben szereplő feltételeket. E feltételek közé tartozik többek között azon követelmény, hogy a helyettesítő cukrot ugyanannak a tagállamnak a területén letelepedett gyártó állítsa elő. Az előterjesztett kérdések vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintheti ugyanezen rendelkezés érvényességét.

- 2) **Az 1998/78 rendelet 14. cikkének (3) bekezdését és a 2670/81 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a cukor kiviteli célból történő helyettesítésére irányuló ügylet szabályszerűségének feltételeként nem írják elő, hogy a gyártó az eredeti C cukormennyiséget ténylegesen helyettesítse a helyettesítő cukormennyiséggel.**

Aláírások